

ЛЪТОВИЩЕТО НА КАТЕРИЧКАТА

От А. Федоровъ-Давидовъ

1
ЦЪЛЪА зима жонѣ при децата катеричката Бѣлка. Привикна къмъ всички. Отъ ржѣтъ имъ вземаше орѣхи, късчета хлѣба, захаръ. Децата ѝ извикватъ: — Бѣлке, Бѣлке! — та свѣта върху равното на нѣвно и започва да си трѣе куркушата о бунчука му.

А щомъ се заворлѣтъ, — катеричката започва да се тресочи. Стои до прозорчето, чува съ ланичю по стѣлото, — тегли я нѣщо навънъ.

Децата забравиха веднажъ да затворятъ добре прозорѣта. Катеричката започна да чува съ ланичю по стѣлото, — прозорѣтъ се отвори и тя сама се измъкна навънъ.

Ней само това ѝ трѣбваше: пониктери се на едно дърво, отъ дървото прескочи на друго и изчезна.

Децата търсиха дълго катеричката, — а отъ нея ни следа.

2
Минаха два дена. Децата поправиха гредината си. Изведнажъ Мурка внио:

Гледате! — Бѣлка изиде!..

Наскочиха децата.

Бѣлка стои на лѣтката. Мурка приседна и поднесе на Бѣлка късче хлѣба.

— Бѣлке, Бѣлке!..

Катеричката подскочи, взе хлѣба и започна да яде. И ето — кукушката Филка: зарадва се, та се хвърли къмъ Бѣлка, близна я по мушкетата. Я Бѣлка се уплаши и отново побѣгна на дървото.

Децата се нахвърлиха на Филка. А тя само маха овънати: та тя отъ гле да зная, че старата ѝ позната на исиа да я знае?..

— Подиѣва и нашата Бѣлка, — каза Ленко. Жалко.

3
Отново Бѣлка изчезна. Веднажъ Мурка заговори:

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

— Знаятъ ли какво?.. Хайде да направимъ на Бѣлка една дървена къщица върху дървото. Азъ вчера четохъ въ единъ вѣстникъ за това. Бѣлка ще прекара лѣтото въ него, а презъ зимата ще си я вземемъ при себе я въ къщи!..

Знаеяха децата съ рѣше:

— Бѣлке, Бѣлке!..

А катеричката се шумѣ въ къщицата, — само опашката ѝ се мърна!..

— Ето, — казва Ленко, — каква неблагодарница е Бѣлка. Не дѣла и да ни знае!..

— Нищо, казва Мурка, — сега отъ тукъ та нѣма да си отиде. Добре, че намѣрихъ нашата къщица.

5
Привечеръ Гриша се почеса на главата, написа още орѣхи на площадката за дѣти, остави.

— Тамъ ли е Бѣлка? — питатъ децата отдалу.

— Не, офейкала пакъ!..

— Азъ споминатъ!.. Да ѝ е да бѣга, — сърди се Мурка. — Сега вече, струва ми се, би могла и въ къщи да стои!..

6
А сутринята, когато мѣзяха въ градината децата, — чуваха писанъ, ярисанъ на дървото. Гледатъ, тъй скорно се върти около лѣтвището на катеричката, а на площадката стон Бѣлка, — отъ тѣхъ се брани.

Гриша се почеса на дървото, — скорнотъ се разбѣгна на разни страни, а Бѣлка избѣга на сѣния връхъ.

Срѣбе Гриша отъ дървото и казва:

— Да, другари, и скорнотъ не бѣва да се обинаватъ. Трѣбава да поставимъ и за тѣхъ две сандвичета. Иначе, на Бѣлка нѣра не ще даватъ!..

7
Заловиха се за работа. Пилика, стърѣла, чукаха съ चुкачетъ. Слѣбиха две сандвичета и ги привързаша съ връчички на брѣзѣтъ.

Гриша се сѣбе:

— Сега всички катре ще се нахвърлятъ.

И тъй стана. Въ следенъ денъ се повнаха скорнотъ около къщицата, лѣтѣха, лѣтѣха, огледаха ги отъ всички страни. Останаха много доволни ги отъ радостъ цѣлѣта цѣлата градина.

Погледаха децата и измъ Бѣлното лѣтвище. И такъ квартириятъ. Стои Бѣлка, зануса, орѣхови черупки хвърля долу!..

8
Есеята децата събраха цѣла торба мелѣни, орѣхи и елѣни шибирѣи. А щомъ падаха орѣзѣтъ, Гриша се почеса на дървото. Предпажно зачули съ шапка дупката и сие лѣтвището на катеричката.

Занесе го въ ставѣ. Всички го наобиколиха.

— Тукъ ли е Бѣлка?

Погледаха въ сандвичето, почукаха по стѣнитъ: и Бѣлка изиде, — съшмѣла, скарлатъ; прѣлѣти! „Чокъ-чокъ“, — нѣного не иска да знае. Погледаха ятно всички и алѣзе пакъ въ лѣтвището си.

И да се насини не даватъ както трѣба!..

Приветъ: Никола Никитовъ

9
Децата намѣриха едно дървно сондѣче. Отъ едната страна изрѣзана дупка, а покрива поправиха. Въ къщицата ностѣха сѣно.

При вратѣта занасаха една дѣлѣнка за площадката. Гриша и Ленко се повнаха на дѣла и приковаха сандвичето о единъ дебелъ клонъ, а на площадката наспѣла орѣхи.

10
Денътъ мина. Не дохожда Бѣлка въ новата къщица.

Гриша казва:

— Азъ, кава си губи Бѣлка късметѣ! Да ѝ взематъ!..

Една сутринъ децата седѣха подъ дѣба. Изведнажъ една орѣхова черупка чуна Мурка по носа. Погледа нагоре, — Бѣлка!

Стои катеричката изъ площадката, чуни орѣхи.

11
Като създаха Господъ земята и небето, създаха и всичкиятъ звѣрѣе по земята. Слънцето печело дѣно и ноще, затова животинѣтъ му се много благодарни. Въ единъ пролѣтѣнъ деи се събрали всичкиятъ звѣрѣе на една планина и се нѣщо разговарали. Слънцето все така кротко си грѣело, та на звѣрѣетѣ не се отивало: стоили и се прѣпичали на слънце.

Нѣщо тенѣло въ уна на пѣтелѣ, та се ободѣли:

— Я слушайте, братѣ, що искатъ да ви кава. Всички се припичатъ на слънцето, то ни прави такава голяма добрина, че грѣе и дѣно и ноще, ала нѣкой отъ насъ до сега не се е сѣтилъ да му направимъ нѣщо добрина. Хайде, намислете да му направимъ нѣщо добро!

Щомъ чули това, всички животини си турили прѣста на челото и се замислили. Всѣки намислилъ на нѣщо. Казалъ го, но не се заресало на другѣтъ. Най-после се изправилъ вѣнѣтъ и казвалъ:

— Слушайте, братѣ, що ще ви кава!

— Слушаме, Енко, слушаме, — рѣкли животинѣтъ, — кажи ни само нѣщо, което да се хареса на всички.

Почналъ Енко да нѣтъ разправя:

— Като създаде Богъ всички животини, той ги благослови да се мѣнятъ и разномѣняватъ и отъ товага ние си мѣняемъ, нѣмногие се, а сирѣшашото слѣнце си стои все само. Хайде да го мѣниме, да се заредава и то, да види дѣно и нощи.

Всички животини улобрили това предложение и се замислили да му търсятъ предло-

жение. Само лѣнѣтъ не се съгласилъ и все още стоялъ съ прѣстъ на челѣ.

— Какво ще кажемъ ти, царю чести? — запитала го мѣната. — Или е добре да онемѣнимъ слънцето?

Слънцето слушало и се разваляло.

Пѣтелѣтъ се изправилъ предъ всички животини и казвалъ:

— Добре се съгласиха на еяното предложение, но я си помислете добре. Ако онемѣнимъ слънцето, то ще си нѣради дѣла (слѣнце) и като грѣятъ всички, ще ни изгорятъ живи.

Сѣга едно слѣнце като грѣе, не се турѣи погнѣмога, та като се намиснатъ, кава ще турѣиме такава горѣщина? Не е ли така?

— Така е, царю чести, така е! — извикали животинѣтъ, — не трѣбава да го мѣнимъ!

Като чуло това слънцето, то нѣмѣло хвърлило въ морето. Пазмѣнѣло, застѣнуло всички. Животинѣтъ се уплашили и почнали да казватъ емо, за глѣто казвалъ да мѣнѣтъ слънцето. Зачули се, завайкали се, що ще правятъ безъ слѣнце.

Тогавѣ излѣзълъ пѣтелѣтъ предъ всички и казвалъ:

— Шо се грижете толкова, бѣ братѣ, за слънцето? Азъ да съмъ живѣлъ. Азъ ще заля на слънцето и ще го извадя отъ морето.

Казано, сторѣно. Пѣтелѣтъ започналъ да пѣе. Пѣлъ той три дни и три нощи, но слънцето не излиза. Като видѣлъ, че съ пѣние не може да го извади изъ морето, той намислилъ друго. Една сутринъ рано пѣтелѣтъ се окѣлѣлъ за море, заставилъ на брѣга и почналъ да се турѣи.

Слънцето го видѣло, не се търси съ морѣа глава и клонѣла ошѣка, зачувало се и го запитало:

— Абре, пѣтелѣ, кава си така училѣтъ?

— Хей тебе! Не, ани по-мѣе ще бѣла, братѣ! Слънце, — рѣсѣлъ пѣтелѣтъ, — нѣто не излизало припѣлѣтъ! Онемѣна не и сега не поглеждатъ. Ехъ, ергѣнѣто, че пакъ ергѣнѣто! Като него нѣмѣмъ отор.

Чуло това слънцето, заредало се, не се

(Сѣдѣна на 4 страницѣ)

ПѢТЕЛѢТЪ И СЛѢНЦЕТО

[Прѣводъ отъ руски]

Като създаха Господъ земята и небето, създаха и всичкиятъ звѣрѣе по земята. Слънцето печело дѣно и ноще, затова животинѣтъ му се много благодарни. Въ единъ пролѣтѣнъ деи се събрали всичкиятъ звѣрѣе на една планина и се нѣщо разговарали. Слънцето все така кротко си грѣило, та на звѣрѣетѣ не се отивало: стоили и се прѣпичали на слънце.

Нѣщо тенѣло въ уна на пѣтелѣ, та се ободѣли:

— Я слушайте, братѣ, що искатъ да ви кава. Всички се припичатъ на слънцето, то ни прави такава голяма добрина, че грѣе и дѣно и ноще, ала нѣкой отъ насъ до сега не се е сѣтилъ да му направимъ нѣщо добрина. Хайде, намислете да му направимъ нѣщо добро!

Щомъ чули това, всички животини си турили прѣста на челото и се замислили. Всѣки намислилъ на нѣщо. Казалъ го, но не се заресало на другѣтъ. Най-после се изправилъ вѣнѣтъ и казвалъ:

— Слушайте, братѣ, що ще ви кава!

— Слушаме, Енко, слушаме, — рѣкли животинѣтъ, — кажи ни само нѣщо, което да се хареса на всички.

Почналъ Енко да нѣтъ разправя:

— Като създаде Богъ всички животини, той ги благослови да се мѣнятъ и разномѣняватъ и отъ товага ние си мѣняемъ, нѣмногие се, а сирѣшашото слѣнце си стои все само. Хайде да го мѣниме, да се заредава и то, да види дѣно и нощи.

Всички животини улобрили това предложение и се замислили да му търсятъ предло-

жение. Само лѣнѣтъ не се съгласилъ и все още стоялъ съ прѣстъ на челѣ.

—